

hed, om vi kunde faa en saadan Lov vedtagen, som dette Forslag tilstgter; men selv om det ikke lykkes med et saadant reaktionsnært Ministerium som det, vi have, da tror jeg dog, det har sin store Betydning, at vi faa Sagen frem til Behandling, at der bliver gjort et Arbejde i den Retning. Der- ved ere vi med til at berede den Fremtid, som vi haabe, og sikkert vente maa komme. Jeg er glad ved, at Forslaget er fremkommet og glad ved den Varme, som det høje Flertal viser Forslaget, det har min fulde Sympati. Men efter at jeg saaledes har udtalt min Anerkendelse af Forslaget i Almindelighed, tillader jeg mig med et Par Ord at omtale Enkelthederne i Forslaget. Men her maa jeg beklage, at Forslagsstillerne ikke have fundet sig besjødte til at indbringe Forslaget i samme Skikkelse, hvori det forelaa i Samlingen 1890—91, det forekommer mig, at alle de Afvigelse, der findes heri bort fra vort Forslag, ere Tilbagestridt.

Naar der i § 2 er unbladt at tage en Bestemmelse, som vi havde med, hvorefter Valglisten skal affattes, tror jeg, det er uheldigt her i Folketinget at lovgive paa den Maade, at saadant overlades til Administrationens fri Udøvelse. Derfor tror jeg, at den Affattelse, som vi havde givet § 2, var heldigere. — I § 3 er der kommet en lille Indfødsretning, som ser saa uskyldig ud, men som i Virkeligheden i Livet kan blive til et Tillæg til den administrative Myndighed, saa det kommer i Strid med det Princip, som ligger, eller i alt Fald burde ligge i Forslaget. Naar de ærede Forslagsstillere her, som rigtigt er, have givet Ministeren Ret til at henlægge de Ansøgninger, som ifølge de hidtil gældende Regler ikke kunne komme i Betragtning, ogsaa give ham Ret til at henlægge de Ansøgninger, som Ministeren finder „ikke egne sig til at komme i Betragtning“, da tror jeg, at det kan have uheldige Følger. Den ærede Minister nævnte jo, at der i samme Menigheder kan være aandelige Bevægelser fremme, f. Eks. af politisk Natur; her kunde den ærede Minister godt tænke sig, at naar Menigheden fik Ret til at vælge Præsterne, saa kunde der komme Ting frem ved Valget, som slet ikke havde med kirkelige Forhold at gøre, og jeg mener nu, at man paa samme Maade kunde tænke sig, at der for den højtærede Minister

kunde gøre sig lignende Hensyn gældende, som i strengeste Forstand heller ikke havde med kirkelige Djemed at bestille, og som kunde faa Ministeren til at se saaledes paa de ansøgende, at netop de, der vare mest i Overensstemmelse med de aandelige Rørelser i Menigheden, i Ministerens Øjne ikke egnede sig til at komme i Betragtning ved Besættelsen. Nu ville de ærede Forslagsstillere maaske sige: Ja, men der maa jo ikke styes flere Ansøgere ud, end at der bliver 9 tilbage. Dersom det imidlertid er et Embede, som enten paa Grund af Indtægten Størrelse eller paa Grund af andre Kariteter, som tilbydes, eller maaske paa Grund af de der tilstedeværende aandelige Bevægelser er stærkt eftersøgt, saa kunde der maaske være saa mange Ansøgninger, at Ministeren kan udskyde alle dem, som Menigheden selv helst vilde have. Derfor vil jeg meget anbefale til Overvejelse for de ærede Forslagsstillere og for det høje Ting, men særlig dog for Medlemmerne af det Udvalg, som jeg ventur vil blive nedsat, om det ikke var heldigt at lade den Sætning: „ogsaa dem, som han anser for mindst egnede dertil“, gaa ud.

Med Hensyn til § 7 finder jeg ogsaa, at den Afvigelse, som de ærede Forslagsstillere der have gjort fra vort Forslag, ikke er til Fordel. Naar saaledes Forslagsstillerne have indført mundlig eller offentlig Afstemning, saa kende vi det jo alle, vi have jo sagt og sunget det saa mange Gange: „Vil Dansten i Berden fægte, og følger Nafn og Navn“ o. s. v., men vi kende det ogsaa fra vort Liv, endogsaa her fra Rigsdagen, at vi ikke ere komne videre i Frihed og Udvikling, end at den hemmelige Afstemning selv her i Rigsdagen passer særdeles godt, og dette vil ogsaa være Tilfældet her i Menighederne. Derfor vil jeg meget anbefale, at hemmelig Afstemning bliver indført.

Endelig har jeg endnu en lille Bemærkning at tilføje, som jeg vil indrømme har mindre Betydning, men som jeg dog, da jeg nu har Ordet, vil tillade mig — den angaar § 8, 3dje Stykke, der lyder saaledes, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Vilser det sig af Valgbogen, at Halvdelen af de valgberettigede ikke har deltaget i Valg- handlingen, staar det Ministeren frit for at indstille til den kongelige Udnevnelse den af